رحمن قهرمان‌پور در گفت‌وگو با «ایران» از لزوم توجه به فناوری‌های جدید در تقویت قدرت ملی می‌گوید

مردم، پایه اصلی تقویت قدرت بازدارندگی

عکس: حسین نقی‌زاده/ ایران

پیشرفت‌ها بخصوص در حوزه‌های تکنولوژی، تأثیر چشم‌گیری بر جنگ‌ها و موازنه قدرت داشته است. به گفته رحمن قهرمان‌پور، کارشناس برجسته مسائل استراتژیک، برای تقویت قدرت بازدارندگی نمی‌توان به این پیشرفت‌ها و از جمله نوآوری‌های جدید در قالب هوش مصنوعی بی‌تفاوت بود. قهرمان‌پور البته تأکید دارد که تـوان بازدارندگی محدود به حوزه نظامی نیست و مفهوم کلان‌تری را شامل می‌شود که در این میان مردم سرمایه اجتماعی غیرقابل انکاری هستند. به گفته وی، تکیه بر مردم پایه اصلی تقویت قدرت بازدارندگی است.

گفت و گو

گروه سیاسی

بحث درباره توان بازدارندگی و انواع آن است. ولی این مفهوم ارتباط تنگاتنگی با مفهوم قدرت دارد. بنابراین به نظر می‌رسد باید ابتدا توضیحی از مفهوم قدرت ملی و عناصر آن با توجه به تغییر و تحولاتی که پیرامون آن در چند دهه گذشته رخ داده داشته باشیم. گفته می‌شود که قدرت ملی دیگر همان تعریف کلاسیک معطوف به قدرت نظامی، جمعیت و سرزمین صرفاً نیست.

در مورد مفهـوم بازدارندگـی، ابتدا باید توجه کـرد که ایـن مفهوم اساسـاً پویا و در حال تغییر اسـت؛ یعنـی بازدارندگی متناسـب بـا شـرایط تعریف می‌شـود. برای مثـال، امروز با توجه به نقشـی که پهپادها در جنگ روسـیه و اوکراین پیدا کرده‌اند، این پرسـش مطرح شده است که برای افزایـش بازدارندگـی تا چه حد می‌توان از آنها اسـتفاده کرد. نکته دوم آن اسـت که دو نـوع بازدارندگی بسـیار جدی وجـود دارد که نبایـد از آنها غافل شـد: بازدارندگی متعارف که بـه معنای اسـتفاده از سـلاح‌های معمولی است و بازدارندگی هسـته‌ای یـا نامتعارف که به استفاده از سـلاح‌های هسته‌ای مربوط می‌شـود. قاعدتاً بازدارندگی هسـته‌ای از نظر مختصات، ویژگی‌ها و شـرایط، تا حد زیادی بـا بازدارندگی متعارف تفاوت دارد. نظریه‌های متعددی در مورد امکان استفاده از سلاح‌های هسـته‌ای مطرح شده است، ولی از جنگ جهانی دوم به بعد و پس از واقعه هیروشیما، تقریباً می‌توان گفت که از سلاح هسته‌ای استفاده نشده است.

اما در مورد بازدارندگی متعارف باید توجه کـرد کـه بازدارندگـی دارای عناصر مختلفی است. ترکیب این عناصر و نسـبتی که با یکدیگـر دارند، در هر دوره‌ای ممکن اسـت متفاوت باشد. از سوی دیگر، باید به اصل ایجاد «توازن پویا» توجه داشت؛ بدین معنا که هم میان عناصر بازدارندگی باید تعادلی نسبی برقرار باشد و هم این تعادل پویا باشـد. یعنی هنگامی که فنـاوری جدیـدی در عرصـه نظامی یا رویکردی نویـن در عرصه اقتصادی پدیدار می‌شود، دولت و کشـور مربوطه باید این انعطاف‌پذیری را داشـته باشـد کـه از آن فناوری یا رویکرد بهره گیـرد. نمونه واضح آن، نقش هوش مصنوعی در جنگ‌هاست. در دو جنگ اخیری که آمریکا و اسـرائیل علیه ایـران بـه راه انداختند، به‌روشـنی مشـاهده کردیـم کـه ماهیـت جنگ‌ها چگونه تغییر کرده است؛ یعنی در بسیاری از موارد، شناسـایی اهداف توسط هوش مصنوعی انجام می‌شـود، امری که اساساً چند دهه پیش قابل تصور نبود. بنابراین، دولت‌ها بـرای دسـتیابی بـه بازدارندگی مؤثر، بایـد میان این عناصر تعـادل برقرار کننـد. وقتی بـه تاریخ روابـط بین‌الملل نگاه می‌کنیم، می‌بینیم که برخی دولت‌ها بازدارندگی‌هایی داشتند، اما نتوانستند آنها را متناسب با تغییرات فناوری سازگار کنند.

طبیعتاً در بلندمدت، اولین توصیه‌ای که همه نظریه‌پردازان می‌کنند این است که یک دولت برای افزایش قدرت بازدارندگی خود باید به مردم خود تکیه کند

عناصری که اشاره کردید بیشتر ناظر بر همان حوزه سخت قدرت است در حالی که مؤلفه‌های قدرت نرم هم در دهه‌های گذشته بسیار مورد توجه قرار گرفته است. سؤال این است که آیا این تغییر و تحولات مرتبط با قدرت ملی شامل بازدارندگی و چگونگی برقراری موازنه هم می‌شود؟

عنصـر اساسـی، دولـت قـوی و کارآمد اسـت، اما ادبیاتی کـه در بازدارندگی به کار رفتـه اسـت، شـاید چندان بـه این موضوع نپرداخته باشـد؛ نه به دلیل آن که اهمیت ندارد، بلکه به این سـبب که این بحث در جای دیگری دنبال می‌شود. منظـور مـن آن اسـت کـه دو مفهـوم «همبستگی ملی» و «دولت‌ملت‌سازی» با مفهوم بازدارندگی تفاوت دارند. ادبیات بازدارندگـی، همان‌گونه که مشـاهده کردید، بیشـتر در زمینه مسـائل نظامـی و اطلاعاتی گسـترش یافته اسـت. آنچه همبستگی ملی خوانده می‌شـود، عمدتاً ذیل عنوان دولت‌ملت‌سازی، تجربـه دولـت و نقـش همبسـتگی ملـی در قـدرت ملی مورد بحث قرار می‌گیرد و از آنجا که قدرت خود عنصر اصلی بازدارندگی است، هیچ کشوری بدون داشـتن قدرت ملی قادر به ایجـاد بازدارندگـی نخواهد بود. یعنی مسأله صرفاً داشتن سلاح نیست؛ مسـأله فداکاری انسـان‌ها هم هسـت، مسأله وجود شهروندانی است که حاضر به دفاع از کشـور باشند، مسـأله وجود کسانی است که بدون چشمداشت مادی حاضر به فداکاری شـوند. اینهـا عناصر قدرت ملی هستند. بنابراین هنگامی که از بازدارندگـی نظامی سـخن می‌گوییم، این مفهوم از عناصر قـدرت داخلی جدا نیسـت. به قول معروف، اگر «لانچر»ی داشته باشید، به فردی نیز نیاز دارید که فداکاری کند و برود پای لانچر. در برخی کشورها، مشکل اصلی آن است که افراد تمایلی به استخدام در ارتش ندارند.

شاید بتوان به تجربه جنگ ۸ ساله و دفاع مقدس به عنوان تجربه‌ای اشاره کرد که حداقل در ابتدای جنگ موازنه قدرتی به لحاظ نظامی میان ایران و عراق وقت برقرار نبود. با این حال ایران ۸ سال ایستادگی کرد و در نهایت شکست هم نخورد. می خواهم بگویم در این تجربه برخی مؤلفه‌ها یا عناصر دیگری پدید آمدند که عنصر قدرت شدند و برخی ضعف‌های نظامی را جبران کردند و مانع از شکست شدند. یک نوع تاب‌آوری ملی و اجتماعی را در آن ۸ سال شاهد بودیم.

جمهوری اسلامی از قدرت و مشروعیت بالایی برخـوردار بود کـه در واقع نوعی «قـدرت اسـتخراجی» بـالا بـه شـمار می‌رفت. دولتی داشتیم که می‌توانست از داشـته‌های خود در جامعه اسـتفاده کند، رابطه‌ای قوی با جامعه داشته باشد و همه اینها سبب شد که پس از جنگ هم بتواند خود را بازسـازی کند. بازدارندگی به این معناسـت که مـورد تجـاوز واقع نشـوید. وقتی به هر دلیلی مـورد حمله واقع می‌شـوید، این به آن معناسـت که بازدارندگی شما مؤثر و کافی نبوده است. اگر اسـتراتژی بازدارندگی شـما کارآمد و مؤثر نبود، باید در آن بازنگری کنید.

دولت‌ها پـس از جنگ خود را بازسـازی می‌کنند. نظریه‌پردازان دیگری معتقدند که اتفاقاً جنگ می‌تواند به دولت‌سـازی کمک کنـد. یعنی دولـت هنگامی که در برابر یک دشـمن قرار می‌گیـرد، متوجه می‌شود به مردم خود نیاز دارد و درمی‌یابد کـه قـدرت اقتصـادی و قـدرت نظامی بسیار مهم هسـتند. بسـتگی دارد ما از چه زاویه‌ای به موضوع نگاه کنیم. اخیراً بحـث «تـاب‌آوری اجتماعـی» به‌خوبی مطرح شده است، اما بحث بازدارندگی، بحث قدیمی‌تری اسـت. درسـت است کـه بازدارندگـی دارای ضعف‌هایـی بود و نظریه‌هـای جدید سـعی می‌کنند آن ضعف‌ها را پوشش دهند. شما می‌توانید از زاویـه اسـتخراج منابـع، از زاویـه بازدارندگی، از زاویه دولت‌ملت‌سـازی و از زاویه قدرت ملی به صحنه نگاه کنید.

همان طور که در مورد تجربه جنگ ۸ ساله اشاره کردم، در جنگ رمضان هم ما شکست نخوردیم. در حوزه نظامی تا برقراری آتش‌بس به صورت مؤثر ایستادگی کردیم و پاسخ دادیم. در کنار آن مؤلفه‌های دیگری هم پدید آمد که همان قدرت نظامی را تقویت کرد. مثل به میدان آمدن مردم بر خلاف انتظار دشمنان و انسجام ملی که شکل گرفت.

فراموش نکنیم جنگی کـه اکنون اتفاق افتاد، اگر مثلاً ده سال پیش رخ می‌داد، «پسـت‌مدرن» نامیده می‌شـد و امروزه جنگ «هوش مصنوعی» خوانده می‌شود. این نوع جنـگ با جنگ‌های کلاسـیک زمینی (مانند آنچه در دهه شصت تجربه کردیم) تفاوت‌های بسـیار زیـادی دارد. بدین معنا که در اینجا، سرزمین به مفهوم سـنتی مورد تجاوز قرار نمی‌گیرد. یعنی وقتی از جنگ در عصـر هوش مصنوعی سخن می‌گوییم، طبیعتاً ویژگی‌های آن با جنگ کلاسیک متفاوت است. اگر جنگ ایران و عراق را در نظر بگیرید، می‌بینید که در آنجا تجاوز سرزمینی رخ داد و بسیج نیروی انسـانی به آن شـکل مطرح بود، اما در جنگ‌هـای جدید بسـیاری از آن عناصر وجـود ندارنـد. بـرای نمونه، در این نوع جنگ، نیازی به بسـیج مردمی برای اعـزام به جبهه‌ها نیسـت؛ اما نوع دیگری از حضور در میـدان وجود دارد. مردم، رسانه‌ها و روشنفکران مؤثر عمل کردند. این حضور در واقع نشان می‌دهد که فرآیند دولت‌ملت‌سـازی در ایران به مرحله‌ای رسیده که مردم احساس کردند آنچه دارنـد، متعلق به همه آنان اسـت؛ یعنی مفهوم «امر عمومی». با وجود برخی نارضایتی‌هایـی که از مسـائل اقتصادی وجود داشت، این موضوع نشان می‌دهد که ما بایـد به دنبال اصـلاح رویه‌ها یا به عبارت دقیق‌تر، ترمیم آن نواقص باشیم.

برش

ناظر بر همین ترمیم نواقص و کارآمد کردن یا تقویت بازدارندگی چه پیشنهادهایی را مطرح می‌کنید؟

ما در علـم سیاسـت اصلـی داریم کـه هیـچ دولتی سـرمایه‌ای بالاتر از مردم نـدارد. یعنـی در بلندمدت، دولتی بر جای می‌ماند، توسـعه می‌یابـد و می‌تواند از منابع خود استفاده و آنها را اسـتخراج کند که با مردم خود در صلح زندگی کند. طبیعتاً در بلندمدت، اولین توصیه‌ای که همه نظریه‌پردازان می‌کنند این اسـت که یک دولت برای افزایـش قدرت بازدارندگـی خود باید به مردم خود تکیه کند. این مسـأله نیـز همان‌طور که پیش‌تـر بحث کردیم، یک مسـأله تک‌بعدی نیسـت. یعنی مسأله اقتصاد، مسأله رضایت مردم، اعتماد مردم به حکومت و توانایی حکومت در حل مشکلات مطرح است. آنچه بارها گفته شـده، این است که حکومت‌ها باید ارتباط خود را با مردم حفظ و رضایت آنان را جلب کنند، تا حتی در مواردی که ناکارآمدی وجود دارد، مردم بتوانند از آنها حمایت کنند. یعنی هم دولت قوی باشد و هم جامعه. جامعه با آموزش عمومی، با اقتصاد قوی، داشتن رسـانه‌های آزاد و منتقد و... قوی می‌شود و در این حالت اسـت که تعادلی میان دولت و جامعه پدید می‌آید و قـدرت بازدارندگی خود را نشـان می‌دهد. در بلندمدت، دیگر قدرت بازدارندگـی دولت در خدمت توسعه و رفاه قرار می‌گیرد.

تابلوی «گرنیکا» برای ایران

یادداشت

حجت کاظمی
عضو هیأت علمی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

چنـد روز بعـد از آغاز تهاجـم محور آمریکایی-اسرائیلی به ایران، به خاطر شرایط تهران در شهر بروجرد مستقر شـده بودم. غروب بود و سـاعت‌ها کلنجار رفتن با اخبـار جنگ، ذهن و روانم را به مرزهای مالیخولیا رسانده بود. راهی خیابان شـدم تا گشتی در شـهر بزنم. اهل این شـهر نیستم و پیاده‌روی حکم کشف کردن هم دارد. در میدان مرکزی، در پیاده‌رو روبه‌روی شـهرداری یادمانی برای پاسداشـت مشاهیر بروجرد ساخته‌اند. عجله‌ای نبود. پـس یکبار دیگـر در حال قدم زدن اسامی بزرگان شـهر را خواندم: آیـت‌الله بروجـردی، عبدالحسـین زرین‌کوب، عبدالمحمد آیتی، مهرداد اوستا و... چشمم به آرمگاهی افتاد کـه در کنار پیـاده‌رو قرارداشـت و تا آن زمان آن را ندیـده بودم. گویا آنجا قبرسـتانی قدیمـی بـود و بـا تغییر فضای شهری، اکنون این آرمگاه تنها باقیمانده آن وادی خاموشان بود.

روی سـنگ قبـر نـام «سـید جمال اصفهانـی» درج شـده بـود. تعجب کـردم. چطـور در تمام این سـال‌ها آرامگاه واعظ شـهیر مشـروطه و پدر سـید محمدعلی جمالزاده را در این گوشـه خیابـان ندیده بودم؟ سـید جمال واعظ، متولـد همدان بود، به خاطر سکونت طولانی در اصفهان به آن ولایت منتسب شـد. با منبرهای خود در ایام مشـروطه نقشی تاریخی ایفا کـرد. در ایـام اسـتبداد صغیر از تهران گریخت، اما در حین مهاجرت به عتبات در بروجرد زندانی و مقتول شد.

به راهم ادامـه دادم. از میدان اصلی عبور کردم و وارد خیابان شهدا شدم. مردم با گذشـت چنـد روز از جنگ، ترجیـح داده بودنـد آن را فرامـوش کننـد. هوا خـوب بود و مـردم آمده بودند تا گشـتی بزننـد و در روزهای منتهـی به عیـد خریـدی بکنند. در طبقه زیرزمین یک پاساژ، کتابفروشی کوچکی هست که مدیر آن اهل کتاب است. رفتن به کتابفروشی سرگرمی همیشـگی من بوده. داخل رفتم به امید آنکه در آن روزهـای پراضطراب با دیـدن کتاب‌هـا و خریـد کتابی، دلخوشـی کوچکی برای خودم خلق بکنم.

تـازه وارد شـده بـودم کـه ناگهـان صدای مهیبی بلند شـد؛ یک صدای سـوت‌مانند و ثانیه‌ای بعـد انفجاری در نزدیکـی. لحظاتـی بعـد صـدای انفجاری دیگر، این‌بار سـوت موشک را نشنیدم. انفجار دوم مقداری دورتر رخ داده بود. گیج، حیران و هراسان به خیابان آمـدم. در چند صدمتری جایی کـه مـن بـودم و در ۵۰ متری آرامگاه سـیدجمال واعظ اصفهانی، مرکـز فرماندهی انتظامـی بروجرد، درست وسط شـهر و در شلوغ‌ترین ساعات روز بمباران شـده بود. مثل بیشـتر مراکز انتظامی، ساختمان از مدتی قبل تخلیه بود.

چیزی که آن روز در مرکز شـهر دیدم جنایتـی هولنـاک بود کـه صحنه‌ای آخرالزمانی خلق کـرد. در یک لحظه زمین و زمان تغییر کـرد، گرد و خاک منطقه را پوشـانده، شیشـه مغازه‌ها ریخته و مردم وحشـت کـرده بودند و زنـان و کـودکان بسـیاری گریـه می‌کردند. با نزدیک شـدن به محل حادثه ابعاد فاجعه آشـکار می‌شـد. تعدادی از سـاختمان‌ها و انبوهی از مغازه‌های اطراف کلانتری ویران شده و پیکرهای قربانیان یا زیرآوار مانده یا به اطراف پرتاب شده بود. شهروندی ناشناس از خیابان روبه‌روی کلانتری بمباران‌شده فیلمی گرفت که یکی از تصاویر هولناک این جنگ اسـت و در اینترنت هم هست.

وحشت آن لحظه در فیلم پیداست. خیابانـی پیچیـده در گـرد و غبـار، سـاختمان‌های ویـران، درختـان از جـا کنده‌شـده، خودروهایـی که با موج انفجار پرتاب شدند، چهره‌های خاک‌گرفته و بهت‌زده عابران، شیون زنان و ناگهان پیکر خانمی که با سری آویـزان در ماشـین‌اش به شـهادت رسید.

غرق در بهت و وحشت از محل حادثه خارج شدم. تماس اطرافیان نگران شروع شد. وقت برگشت به این فکر می‌کردم که لحظاتـی قبل از بمباران از آن محل عبـور کرده بـودم، چند دقیقه‌ای در نزدیکی محل بمباران در کنار آرمگاه سیدجمال واعظ ایستاده بودم.

در حمـلات ۱۷ اسـفند بـه بروجرد ۱۷ شـهروند شهید شـدند؛ از جمله زنی بـاردار و چنـد کـودک. در انبوه مصیبت‌های جنگ، اخبار آن جنایت بازتـاب زیادی نداشـت و در سـطح محلی ماند.

در ۲۶ آوریـل ۱۹۳۷ بمب‌افکن‌هـای آلمانی روی شـهر کوچک «گرنیکا» در ایالت «باسـک» اسـپانیا پرواز و بازار شهر را بمباران کردند. برخی آن حادثه را اولیـن نمونه اسـتفاده هدفمند از بمباران هوایی علیه شـهرها و مردم عـادی در تاریـخ مدرن دانسـته‌اند؛ بمبارانی که هدف آن ایجاد وحشـت و فشـار بر مردم بـرای تأمین اهداف تجاوزکارانه بود. بـازار گرنیکا ویران و صدها نفر کشـته و زخمی شدند. جز اخبار مربوط بـه بمبـاران و تلفات، چیزی که از آن واقعه برجامانده، چند عکس رنگ و رو رفته است.

رویداد بمبـاران گرنیکا می‌توانسـت به خاطـره‌ای مبهم و فراموش‌شـده در تاریخ خونین قرن بیسـتم تبدیل شود. اما پیکاسـو در تابلوی «گرنیکا» مرگ و ویرانی آوار شـده بر انسان‌ها از سـوی نیروی شـر را جاودانی کرد. گرنیکا تبدیل به یادمانـی فرازمانی و فرامکانی از خشـونت جنگ و تباهی مهاجمان شد. غرض اصلی هنرمند حفظ خاطره قربانیان شرارت بود.

در ایـن ایـام بحـق از دانش‌آموزان مظلوم مدرسه «شجره طیبه» میناب و ملوانان غریب «ناو دنا» بسیار سخن گفته شد. اما باید به خاطر داشت که در جنگ تحمیلی چهل روزه در گوشه و کنار این کشور جنایت‌های متعددی از سوی متجاوزان آمریکایی-اسرائیلی رقم خـورد که کمتر موضـوع بحث و توجه بوده است. انبوهی از دارایی و زیرساخت نظامی، اقتصادی، علمی و فرهنگی کشـور تخریب شد، مردم خانه خود را از دست دادند و هزاران جان ارزشـمند از دسـت رفت. نکته مضحک آن اسـت کـه همـه اینها با ادعای «حمایت از مردم ایران» صورت گرفت.

من شاهد یکی از این حملات بودم و آرزو می‌کنم در میان ما افرادی باشند که قادر باشـند آنچه بر این سرزمین و مردم رفته را بـه نحو ماندگاری ثبت و روایت کنند. روایت ایـن قصه‌ها و تکرار آنهـا به زبان و بیانی شایسـته، به دور از کلیشه‌سـازی‌ها، راهی برای مقابله با فراموشـی زخم‌هایی است که از سوی جنایتکاران بر وطن ما وارد شده است.

وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی
کمیسیون مناقصات

فراخوان مناقصه عمومی دومرحله‌ای
نوبت دوم

وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در نظر دارد مناقصه عمومی دومرحله‌ای **نگهداری، پشتیبانی، بروز رسانی، نصب و راه‌اندازی تجهیزات شبکه و سخت افزار واحدهای تابعه** (به مدت ۱۲ ماه شمسی از ۱۴۰۵/۰۲/۰۱ الی ۱۴۰۶/۰۱/۳۱) را مطابق با شرح خدمات مندرج در اسناد مناقصه به‌شماره ثبت سامانه ۲۰۰۵۰۰۳۰۶۸۰۰۰۰۰۲ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

شرح کلی موضوع مناقصه: نگهداری، پشتیبانی، بروز رسانی، نصب و راه‌اندازی تجهیزات شبکه و سخت افزار

صلاحیت مورد نیاز: گواهی رتبه بندی، احراز صلاحیت شرکت‌های انفورماتیکی و گواهی‌نامه ظرفیت آماده به کار (قابل استعلام از سامانه ساجات)

- امتیاز فنی لازم جهت بازگشایی پاکت‌های ج بین ۶۰ تا ۱۰۰ امتیاز می‌باشد.
- پاکت‌های ج پیمانکارانی که امتیاز فنی آنان کمتر از ۶۰ باشد به‌صورت مفتوح نگردیده به مناقصه‌گر عودت داده خواهد شد.
- ضریب تأثیر امتیاز فنی ۳۰ می‌باشد.

تضمین (سپرده) شرکت در مناقصه: شامل ضمانت‌نامه بانکی معادل ۶،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال به نفع وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و یا اصل فیش واریز نقدی به‌حساب شماره ۴۰۰۱۰۲۶۲۰۶۳۷۲۶۸۸ خزانه نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به‌نام تمرکز وجوه سپرده وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی با شناسه واریز ۹۷۷۱۱۳۷۰۰۱۱۴۰۰۳۸۵۱۹۴۸۰۶۶۳۷۲۶۸۸ و شماره شبا (IR۰۲۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۲۶۲۰۶۳۷۲۶۸۸)، قابل واریز در شعب بانک ملی، که می‌بایست ضمن قراردادن تصویر فیش یا ضمانت‌نامه در سامانه ستاد، اصل آن نیز در پاکت دربسته به دبیرخانه مرکزی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی طبق مهلت مقرر تحویل گردد.

مشخصات مناقصه‌گزار جهت اخذ ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه:
- شناسه ملی: ۱۴۰۰۳۸۵۱۹۴۸ - کداقتصادی: ۴۱۱۴۱۳۵۷۷۵۸۵ - کدپستی: ۱۳۴۳۷۱۳۴۱۱

برنامه زمانی مناقصه:
- زمان انتشار مناقصه در سامانه: ساعت ۰۸:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۱۲ می‌باشد.
- مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: تا ساعت ۱۴ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۱۵
- مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: تا ساعت ۱۴ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۶
- زمان بازگشایی پاکت‌های الف و ب و ارجاع به کمیته فنی و بازرگانی: ساعت ۱۱:۰۰ روز یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۷
- زمان بازگشایی پاکت‌های ج: ساعت ۱۱:۰۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۹
- بازدید از محل‌های انجام خدمات با هماهنگی قبلی با دفتر فن‌آوری اطلاعات، ارتباطات و امنیت فضای مجازی وزارت و در دست داشتن یک نسخه اسناد مناقصه بلامانع است. تلفن هماهنگی: ۶۱۰۶۳۱۳۵-۶۱۰۶۳۱۹۱

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر درخصوص شرایط عمومی و اسناد مناقصه:
- نشانی: تهران خیابان آزادی - تقاطع بزرگراه یادگار امام(ره) - وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی - جنب ساختمان شماره ۲ - اداره ناظر بر امور فنی و قراردادهای اداره کل پشتیبانی و رفاه. تلفن: ۶۱۰۶۳۳۲۳

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر درخصوص شرایط اختصاصی و پاسخ به سؤالات فنی مناقصه:
- نشانی: تهران خیابان آزادی - تقاطع بزرگراه یادگار امام(ره) - وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ساختمان اداری شماره ۲ - طبقه اول - گروه پشتیبانی فاوا دفتر فن‌آوری اطلاعات، ارتباطات و امنیت فضای مجازی. تلفن: ۶۱۰۶۳۲۱۷-۶۱۰۶۳۱۳۵

محل دریافت فیزیکی پاکت‌های الف:
نشانی: تهران خیابان آزادی-تقاطع بزرگراه یادگار امام(ره)-وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ساختمان اداری شماره ۲- طبقه همکف- دبیرخانه مرکزی وزارت. تلفن: ۶۱۰۶۳۵۵۲

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت مراحل عضویت و اخذ راهنمایی فنی مربوط به نحوه استفاده از خدمات سامانه: مرکز تماس: ۱۴۵۶
اطلاعات تماس دفاتر ثبت‌نام، در سایت سامانه (www.setadiran.ir) بخش "ثبت‌نام/پروفایل تأمین کننده/مناقصه‌گر" موجود است.

م الف ۲۸۵ شناسه ۲۱۶۶۶۱۳

کمیسیون مناقصات — وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی

آگهی مناقصه عمومی

شرکت مالیبل سایپا در نظر دارد نسبت به انتخاب پیمانکار واجد شرایط به‌منظور **پرس ضایعات ذوبی** از طریق مناقصه عمومی اقدام نماید. لذا متقاضیان می‌توانند از تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۱۳ لغایت ۱۴۰۵/۰۲/۱۹ در ساعات اداری به‌منظور تهیه اسناد مناقصه و کسب اطلاعات بیشتر به محل شرکت واقع در کیلومتر ۱۵/۵ جاده مخصوص کرج، روبه‌روی شرکت سایپا مراجعه نمایند.

هزینه درج آگهی به‌عهده برنده مناقصه می‌باشد.

تلفن واحد امور پیمانکاران: ۴۴۱۸۰۱۶۱